

Man foretog derpaa:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Forbud mod Nedlægn. af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 429).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal):

Som jeg allerede har bemærket under Behandlingen af det under Nr. 10 paa Dagsordenen opførte Lovforslag, er der i Sønderjylland særlige Forhold til Stede med Hensyn til Regler for Udstykning og Sammenlægning af Landejendomme. Der er der en betydelig større Frihed i saa Henseende end i det øvrige Land, og det har derfor været anset for meget betænkeligt uden nærmere Overvejelse at indføre dansk Rets Regler dernede. Jeg har af den Grund ment det rigtigt at stille Forslag om en midlertidig Lov med særlige Regler for disse Landsdele, saaledes at man ikke i utilbørlig Grad hemmer den Adgang til Handel med og Udstykning af Jord, som man hidtil har haft. Lovforslaget indfører, som sagt, særlige Regler dernede og tillige Adgang til større Dispensationsfrihed gennem Indberetninger fra de stedlige Amtslandinspektører. Idet jeg i saa Henseende henviser til Lovforslagets forskellige Bestemmelser, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa, tillader jeg mig at anbefale denne rent midlertidige Lov, der forhaabentlig i Løbet af kort Tid vil kunne afløses af en for hele Landet gældende fælles, samlet Udstykningslov, til det høje Tings Velvillie.

Kloppenborg-Skrumsager: Ved dette Lovforslag vil vi i Sønderjylland komme ind under noget aldeles nyt. Vi har hidtil ikke kendt det mindste til Indskrænkninger i Retten til at handle med Jord, og denne Frihed er ogsaa blevet benyttet rigeligt. Det er gaaet saaledes i den Tid, vi var under Tyskerne, at det artede sig i Retning af, at de smaa Brug blev købt op og lagt sammen og forsvandt i alt for høj Grad. Der kan derfor være megen Grund til, at vi nu faar en Lovgivning, som beskytter de smaa Brug. Det kan siges, at naar de smaa Brug i Fremmedherredømmets Tid gik til, maa det ligge i, at de ikke var saa modstandsdygtige som de store. Men naar en Del Ejendomme, og især de smaa Brug, forsvandt, hang det

naturaligvis sammen med, at det i alt Fald i lange Tider var saaledes, at Befolkningen tog af; derved blev der Brug for at lægge Ejendomme sammen for at bevare dem overfor Tyskerne. Saaledes var Stillingen, og deraf udspang den megen Nedlægn. af smaa Ejendomme.

Nu er det en naturlig Ting, at naar Staten aarlig udgiver mange Penge til Oprettelse af nye smaa Brug, maa der gøres noget, for at ikke de Brug, der allerede findes, nedlægges rundt omkring; saa hjælper det hele jo ikke noget. Det er noget saadant, der er sket, men det er tilstrækkeligt omtalt, hvordan det er gaaet her; jeg er overbevist om, at det samme er sket i meget større Udstrækningovre hos os. Det er imidlertid ikke tiltalende, at Retten til Handel med Jord indskrænkes mere end højest nødvendigt, og det er naturligvis ikke noget, som tiltaler Landmændene i Almindelighed, at der sker Indskrænkning i Retten til at frasælge Parceller. Jeg haaber dog, at de Dispensationer, der er givet Udsigt til, vil blive uddelt i en saadan Udstrækning, at en fornuftig Omsætning af Jord ikke hindres.

Det blev for nylig udtalt under Forhandlingen om Lovforslaget, der angaar Nedlægn. af Landbrug herovre, at det var uhyre vanskeligt at lovgive paa dette Omraade. Ja, det er det naturligvis; det er overordentlig vanskeligt, der kan ikke godt generaliseres, de enkelte Tilfælde maa næsten altid bedømmes hvert for sig. Jeg haaber, at de enkelte Tilfælde maa blive bedømt saaledes, at den fornuftige Handel kan fortsættes paa en saadan Maade, at denne Lov ikke vil føles snærendeovre hos os. Hermed vil ogsaa jeg anbefale Lovforslaget.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal):

Jeg takker det ærede Medlem for de velvilige Udtalelser, han fremsatte om Lovforslaget. Forsaavidt Tinget maatte kunne give Tilslutning til Lovforslaget, er det Ministeriets Hensigt at benytte Loven paa en saadan Maade, at man ikke i unødvendigt Omfang lægger Hindringer i Vejen for den frie Omsætning af Jord og Landejendomme, som tidligere har fundet Sted i Sønderjylland. Selvfølgelig vil man først og fremmest have Opmærksomheden henvendt paa, at bestaaende Brug ikke fuldstændig nedlægges. Derimod har man ikke hidtil i Sønderjylland saaledes som her i Landet haft Regler vedrørende de særlige Ejendomsstørrelser; og det kan ikke være Meningen og er heller ikke Meningen med dette Lovforslag